

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง และนายอำเภอสนามชัยเขต จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง นับแต่วันที่ได้ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง แล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายความว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อ และไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการ

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการ ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการเลี้ยงไก่เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วย การผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญ ต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๕) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบ บริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ โดยพิจารณาที่จำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ข้อ ๑๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่ และส่วนประกอบ

(๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงไก่

(๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นแน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

(๓) หลังคาหรือฝ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้นถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๔) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบายไม่แออัด เป็นไปตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ของกรมปศุสัตว์

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๖) โรงเรือนเลี้ยงไกระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์พาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๗) โรงเรือนเลี้ยงไกระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละอองและก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออก ภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๙) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วนมีความมั่นคงแข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) บริเวณประตูทางเข้า และออกจากสถานประกอบกิจการ ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรค โดยวิธีต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะด้านอาหารสัตว์

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารไก่ควรสะอาด ไม่ควรใช้บรรจุวัตถุดิบพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใด ที่เป็นอันตรายต่อไก่

(๔) ควรจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพ และสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีขั้นตอนที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์สำรอง เมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

(๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ ต้องเป็นน้ำที่สะอาดเหมาะสมต่อการนำไปใช้ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน

(๓) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๔) กรณีที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำ และทำความสะอาดภาชนะกักเก็บน้ำ รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นโรคติดต่อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัส ตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้โดยผ่านการอบรมการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรม ในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัยการป้องกันตนจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์แมลงพาหะนำโรค

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติดังนี้

(๔.๑) อาบน้ำ สระผม ขำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่างๆ

(๔.๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม และโรงเรือน

(๔.๓) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็นเครื่องแบบที่มีความสะอาดและเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔.๔) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๔.๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงไก่

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการและต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบการ ผู้ประกอบการจะต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยจะต้องมีการป้องกันไม่ให้น้ำเสีย หรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

(๓) ต้องมีการจัดการ หรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอ โดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

(๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอย และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้าย มีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการ กำจัดภาชนะบรรจุสารเคมี หรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือ ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

(๑) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งควรรออยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและสะอาด

(๒) ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบการ จะต้องผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือ โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค กับยานพาหนะ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

(๓) ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่ หรือมูลไก่รวมวัสดุรองพื้นนอกสถานประกอบการจะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใด อย่างมิดชิดไม่ให้มีการตกหล่นออกจากยานพาหนะ

(๔) อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ควรทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ และได้รับการฆ่าเชื้อโรค ก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

ข้อ ๑๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการต้องมีระบบป้องกัน และควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบการ และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) ภายในสถานประกอบกิจการ ควรมีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพ และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

(๓) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔) เมื่อพบไก่ป่วย ควรแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการ ที่สงสัยว่ามีสาเหตุจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๕) การทำลายซากไก่ เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค สามารถดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๕.๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผาอยู่ในบริเวณเหมาะสม เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๕.๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการ ราด หรือโรยปูนขาว บนส่วนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากไ้ระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากมีจำนวนมาก ให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ ต้องสามารถป้องกันการคืบเซี่ยของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก่ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๖) ต้องควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคในสถานประกอบกิจการ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) จัดให้มีห้อง หรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิด หรือประเภทสารเคมี ที่จัดเก็บดังกล่าวอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ระดับความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนีย บริเวณสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงานต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

(๓) ควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการ มิให้เป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของแรงงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

(๔) ควรจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยง ให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ เช่น แว่นตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า ฯลฯ

ข้อ ๑๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบังกำหนด

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่อใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้อง หรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน

สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลละครั้ง เท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

การขอต่อใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๐

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้าไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลละครั้ง

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตราย

อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๓ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระทิง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เฉลิมเกียรติ ศรีเสาวคนธ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระทิง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อมัญญ์ตองค้การบริหารส่วนตำบลลาดกระทิง

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	จำนวน	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	รวมกันตั้งแต่ ๕๐ แต่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตัว	๒๐๐
๒	รวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๑ แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ตัว	๔๐๐
๓	รวมกันตั้งแต่ ๓,๐๐๑ แต่ไม่เกิน ๔,๕๐๐ ตัว	๖๐๐
๔	รวมกันตั้งแต่ ๔,๕๐๑ แต่ไม่เกิน ๖,๐๐๐ ตัว	๘๐๐
๕	รวมกันตั้งแต่ ๖,๐๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ประเภทกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....
ที่อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วดังนี้

- สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)
- สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการ
ประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
- ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ

๑)

๒)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

ตั้งนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วันนับตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นหรือที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑)

๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

(ด้านหลัง)

- ๗. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)
 - ๘. ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - ๙. กรณีใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ ให้นำใบอนุญาตเดิมที่ชำรุดนั้นมาแสดง
 - ๑๐. อื่น ๆ (ระบุ).....
-

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต
(.....)

(ใบแทน)
ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระบัง เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นหรือที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ อีกด้วย คือ

๔.๑)

๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น